

מחשבה קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן

ביצה דף יב

עניין: אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את הספר תורה

מי השילוח - ביצה

אין מוציאין לא את הקטן ולא את הלולב ולא את הס' תור', הנה נרמז בזה, הסדר וההיקף: כל מליצות דבר התחדשות מהחמלה עד סוף, מורה על פסח שפסח מורה על דילוג בקטן חיל לילך ולולב מורה על חג הסוכות, וס"ח ו על חג השבועות כי כן הוא הקדר בר"ה: נולד באדם איזה התחדשות בלבו הוא לומח לבו כל ימי החורף עד שילא להתגלות בחג ה שהוא זמן קליה ומזמן הזה יתחיל לבא צידור שהי' מזוקק שבעתים בימי הספירה ה שבועות עד חג השבועות שהוא סוף הקליה ה צידור החשק ומשיג בשלימות בחג השבועות א זמן מוחן תורטיני, אך כל זה הוא רק צינור הש"י, אך ציען כי גדלון הש"י הוא להנחיל וציו דבר שלא ישחנה לעולם אף ע"י שום ין ומקטרג ע"ז לומר לחקוע שופר בר"ה צידור השחנה אף בשינוי מקום רק שהי' מיקף בהארץ ה' לזה הוא מלות קיבה כל מדידת קצב ולגד הדבר אף צדידת ערמי עד יום שמיני העלה שהוא זמן הזיווג כידוע שגשלים כל הצידור כמשל למלך שאמר לאוהבו נעשה סעודה א: ולתת כי כבר גשלים הצידור בכל עניניו ולזה קרא חז"ל את חג השבועות בשם עלדת אף כי לא נמל זכר מזה בחורבה: היינו אחרי השנות טובה בח השבועות שאין לבם צטיח בהש"י אשר צטח ינתי לטוב בעדם ולכן קראו תיקף לשבועות עורה וזה ג"כ הקדר שצמשה שהי' לו לחסוב הטון ס"ח לולב כקדר פסח שבועות סוכות ומקדים ליל היינו כמו שקראו לשבועות עלדת כי צטוחי שהש"י יגמור בעדם, כמבואר במדרש מי שהו אצור החכמה צידור ניבד שהוא נולח.